

KonstenKonstenKonstenKonste

- Nättidskrift om samtidskonst -

▼ Hem ▼ Aktuellt ▼ Arkiv ▼ Länkar ▼ Kontakt ▼ Prenumerera ▼ Sök

Liljevalchs konsthall, Stockholm: Vårsalongen (25/1-16/3)

Vårsalongen var en gång i tiden en kontroversiell aktivitet, som med klockren regelbundenhet gav upphov till offentliga rabalder. Men det var länge sedan. I modern tid minns man kanske mest av allt det ramaskri som steg ur konstnärskåren när ledningen för Liljevalchs inför Designåret beslutade att inrikta Vårsalongen på formgivning och konsthantverk. Numera är emellertid ordningen återställd, och Vårsalongen är ett icke föraktigt karriärsteg för unga konstnärer i karriären. Det har dock samtidigt inneburit att de äldre, etablerade konstnärerna väljer bort Vårsalongen, och att autodidakterna och amatörerna för det mesta lyser med sin frånvaro. Majoriteten av deltagarna i årets Vårsalong är utbildade vid någon av landets institutioner för högre konstnärlig utbildning. Det borgar för att rena lågvattenmärken undgås. Å andra sidan är heller inte topparna så många, och få vågar ta ut svängarna ordentligt. Till och med notoriska fridstöraren Joanna Rytel tar det oväntat lugnt.

Med tanke på måleriets starka ställning på dagens konstscen (och konstmarknad) är det inte förvånande att årets Vårsalong också bjuder på ett överdåd av måleri och teckning. Det eklektiska inslaget är dock ganska påtagligt, och det är inte svårt att hitta förebilderna. Jockum Nordströms, Karin Mamma Anderssons, Roger Mettos och Rita Lundqvists konstnärskap kastar långa skuggor in i Vårsalongen 2008. Lyckligtvis finns det de som ändå kan göra något ovanligt av vad som alltmer förefaller vara ett nytt genremåleri. *Fredrik Sundqvist* visar en serie vemodiga målningar som fångar en äktsvensk ödslighet med all dess brist på ord, känslor och temperament. Sundqvist pillar med samma små gubbar och smutsiga färger som många av hans kolleger, men han gör det med en subtilitet är betydligt mer mångbottnad än i annat måleri av detta slag. Något liknande gör *Johan Willner* med sina stora pigmentprints, som fångar sinnebilden av ett Sverige på väg in i mörkret, men badande i ett närmast översinnligt ljus.

Konstmarknadens hunger efter nya målerihjältar har delvis gjort att foto- och videokonsten tillfälligt hamnat en aning i skymundan. Därför är det glädjande att årets Vårsalong innehåller en hel del sevärd videoverk i det mindre formatet. *Daniel Anderssons* fascinerande sisyfosarbete med att göra en målning med hjälp av en grävskopa – en finurlig parafra på Paul McCarthys performances – är en blodig drift med modernismens estetik, men utan ett uns av nedlåtande attityd. *Bodil Gustafson Fürst* visade sin video "Around the world – lap 2" vid Vårutställningen på Konstfack förra året, men är också en intelligent parafra, i detta fall på Michel Gondrys numera klassiska musikvideo till Daft Punks låt "Around the world". Den är lika sevärd denna gång, även om presentationen känns lite väl styvmoderligt behandlad. *Hanna Ljungh* och *Debora Elgeholm* visar varsitt videoverk som gör bilden av tillvaron till något mystiskt och bitvis magiskt. Ljungh brottas med ett motsträvigt träd och Elgeholm tar oss med till ett arkiv där lådsystemet lever sitt eget liv. Inga märkvärdiga verk, men små punkter av koncentration i en utställning som

annars alltid svämmar ut över sina bräddar.

Somliga konstnärer har tagit fasta just på detta översvämmande drag och gjort det till tema. *Karin Lundgren Tallingers* installation "Dream On/Snorunge" är ett fysiskt hopkok av trä, måleri och textil, och *Haidar Mahdis* "Pile of Dirt" utgör en slags imploderad skulptur där teknikerna och materialen sjunkit in i varandra. Bägge verken visar upp en orgiastisk skulpturkonst som släppt alla hämningar och anspråk på renhet och måttfullhet. I viss mån kan detsamma sägas om *Vivianne Edorsons* skulpturstickade objekt, som balanserar på gränsen mellan konsthantverk och IKEA (jodå, det klassiska bordet Lack syns tydligt under sin nya, textila hud). Denna positiva brist på respekt för estetiska normer och normalitet hade jag gärna sett mer av på årets Vårsalong. För hur viktigt det än är att hitta rätt i karriärdjungeln så är det i utställningssammanhang som Vårsalongen konstnärerna kan ta sig friheter som varken gallerisystemet eller de kommunala konsthallarna brukar tillåta dem under reguljära omständigheter.

Adress: Djurgårdsvägen 60

>>Överst på sidan

2008-01-30 Anders Olofsson (text), Liljevalchs konsthall (foto)

Här kan du berätta vad du tycker om artikeln! Observera att dina synpunkter går till redaktören, och inte publiceras med automatik.

Sänd!

Innehållet på dessa sidor är skyddat enligt lagen om upphovsrätt. Copyright (om ej annat anges): Konsten samt respektive författare. Visningen optimerad för IE/Netscape 4.x, samt upplösningen 1024x768 bildpunkter.